

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 listopada 2020 r.

w W.

sprawy R. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o świadczenie postojowe

na skutek odwołania R. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 20 maja 2020r. znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 729/20

UZASADNIENIE

W dniu 23 maja 2020 r. R. C. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 20 maja 2020 roku znak sprawy: (...), odmawiającej mu prawa do świadczenia postojowego. Ubezpieczony zarzucił naruszenie art. 15 zq ustęp 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (...) poprzez uznanie, że ponieważ w miesiącu poprzedzającym złożenie wniosku o przyznanie świadczenia postojowego, nie osiągnął żadnych przychodów, nie spełnia warunku opisanego w ustępie 4 punkt 1 tejże ustawy. W uzasadnieniu odwołania odwołujący wskazał, że cechą charakterystyczną prowadzonej przez niego działalności jest przychód oparty na prowizji. Ustawa co do zasady, umożliwia wypłatę świadczenia postojowego, jedynie w oparciu o miesięczny tryb uzyskania przychodu. Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał, że osiągnięcie przychodu zerowego, nie uprawnia do wypłaty świadczenia postojowego, bo nie wystąpiło tu zjawisko spadku przychodu o 15%. Odwołujący wskazywał, iż jego przypadek jest szczególny, albowiem niezależnie od wysokości spadku przychodu określonego w ustawie, podmiot, który ma przychód zerowy, zawsze odnotuje jego spadek (odwołanie z dnia 23 maja 2020 r. k. 3-5).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podnosił, iż w przedmiotowej sprawie nie nastąpił spadek przychodu o co najmniej 15 procent, zatem wobec niespełnienia ustawowej przesłanki odwołującemu się przysługuje dochodzone świadczenie (odpowiedź na odwołanie k.7-7v.).

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

R. C. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...), NIP: (...) (okoliczność bezsporna).

W dniu 6 kwietnia 2020 r. ubezpieczony złożył przez portal ZUS PUE do organu rentowego wniosek o świadczenie postojowe w związku z przeciwdziałaniem skutkom wywołanym COVID-19 dla osób prowadzących działalność gospodarczą. We wniosku odwołujący wskazał, iż lutym i w marcu 2020 r. osiągnął przychód wynoszący 0 zł (wniosek z dnia 6 kwietnia 2020 r. nieoznaczona karta a.r.)

Decyzją z dnia 20 maja 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. na podstawie art. 15zv ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, ze zm.) w związku z art. 83 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, ze zm.), odmówił ubezpieczonemu prawa do świadczenia postojowego (decyzja z dnia 20 maja 2020 r. nieoznaczona karta a.r.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych odwołującego. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 15zq ust. 1 pkt 1 i ust. 3 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, świadczenie postojowe przysługuje osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, jeżeli nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu. Świadczenie postojowe przysługuje, gdy w następstwie wystąpienia COVID-19 doszło do przestoju w prowadzeniu działalności. Na podstawie art. 15zq ust. 4 pkt 1 ww. ustawy, osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 lutego 2020 r. i nie zawiesiła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz jeżeli przychód z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe był o co najmniej 15% niższy od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc.

We wniosku z 6.04.2020 r. odwołujący R. C. wykazał przychód w lutym 2020 r. w wysokości 0,00 zł oraz w marcu 2020 r. w wysokości 0,00 zł. Nie nastąpił zatem spadek przychodu o co najmniej 15% od przychodu uzyskanego w miesiącach poprzedzających wymienione miesiące. W związku z powyższym, odwołującemu nie przysługuje prawo do świadczenia postojowego na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 374).

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie R. C. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 20 maja 2020 r. znak (...), gdyż ubezpieczony nie spełnił warunku dotyczącego spadku przychodu o co najmniej 15 %.

ZARZĄDZENIE

(...)